

A nem németországi székhelyű munkaadók okiratok lefordítására vonatkozó kötelezettségét előíró rendelkezések

A Bizottság szerint az okiratok lefordítására vonatkozó kötelezettség alkalmas ugyan a Németországi Szövetségi Köztársaság ellenőrzési igényének kielégítésére, a kiküldetési irányelv 4. cikkében előírt tájékoztatási együttműködés körében azonban valamennyi okirat lefordításának kötelezettsége már nem követelmény, és ezért ennek előírása túlzó.

A nem németországi székhelyű, időszakos munkavállalókat foglalkoztató vállalkozásokat terhelő azon kötelezettség, hogy a kikölcsönzött munkavállaló egyik építési munkahelyről másikra történő minden átirányítása előtt erről bejelentést tegyenek az illetékes hatóságnak

Annak ellenére, hogy a nem németországi székhelyű, időszakos munkavállalókat foglalkoztató vállalkozásokat terhelő változás-bejelentési kötelezettség csak kis mértékben módosult, a Bizottság álláspontja szerint a németországi székhelyű, időszakos munkavállalókat foglalkoztató vállalkozásokkal szembenihez képest eltérő bánásmódot jelent az, hogy míg az utóbbiak esetében a kölcsönvevőt terheli a változás-bejelentési kötelezettség, addig a nem németországi székhelyű, időszakos munkavállalókat foglalkoztató vállalkozások esetében erre a kölcsönadó köteles, és ezt a kötelezettségét csak szerződéses megállapodással ruházhatja át a kölcsönvevőre. Ez az eltérő bánásmód a szolgáltatásnyújtás EK 49. cikk által biztosított szabadságának jogszerűtlen korlátozását jelenti.

**A VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre 2004. november 24-i határozatával a Dollond and Aitchison Ltd kontra a Commissioners of Customs and Excise ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem**

(C-491/04. sz. ügy)

(2005/C 45/27)

(Az eljárás nyelve: angol)

A VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre 2004. november 24-i határozatával, amely 2004. november 29-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Dollond and Aitchison Ltd kontra a Commissioners of Customs and Excise ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához, a következő kérdésekről:

- 1) Az ellenérték azon részét, amelyet a vásárló a D & A Lenses Direct Limited részére a Dollond and Aitchison Ltd vagy franchise vállalkozásai által nyújtott, alább meghatározott szolgáltatásokért fizet, bele kell-e a foglalni az alább meghatározott árukért fizetett vagy fizetendő árba a 92/2913 tanácsi rendelet<sup>(1)</sup> 29. cikke értelmében, amennyiben a vásárló magánszemély fogyasztó és importőrnek számít, aki helyett a D & A Lenses Direct Ltd számolja el az importra kivetett HÉA-t?

A meghatározott áruk:

(i) Kontaktlencsék

(ii) Ápolószerek

(iii) Tárolódobozok

A meghatározott szolgáltatások:

(iv) Kontaktlencse vizsgálat

(v) Kontaktlencsékkel kapcsolatos tanácsadás

(vi) A vásárlást követően a vásárló által igényelt karbantartás

- 2) Amennyiben a fenti 1. kérdésre nemleges választ kell adni, a fent meghatározott áruk ellenértékét meg lehet-e mégis határozni a 29. cikk alapján, vagy azt a hivatkozott rendelet 30. cikke szerint kell kiszámítani?

- 3) Azon körülmény fényében, hogy a Csatorna-szigetek részét képezik a Közösség vámterületének, de nem képezik részét a 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv<sup>(2)</sup> szerinti HÉA-területnek, a Bíróság által a C-349. sz. Card Protection Plan Limited kontra Commissioners of Customs and Excise ügyben hozott ítéletben kifejtett iránymutatás alkalmazandó-e annak eldöntése során, hogy a fent meghatározott szolgáltatásnyújtásból és termékértékesítésből álló jogügylet mely eleme vagy elemei képezik részét az Európai Közösségek vámtarifája alkalmazása érdekében meghatározandó értéknek?

<sup>(1)</sup> A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302, 1992.10.19., 1.o.)

<sup>(2)</sup> A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK (hatodik) tanácsi irányelv (HL L 145, 1977.6.13., 1. o.)